

може да са обтѣгнешъ цѣлъ. Земята въ нея отжпкана много здраво. Отъ Брестовецъ донесли креватъ. Поставили масса и нѣколко стола. Покрива закрили съ плѣтъ добитъ отъ съседното село. Надъ плѣтътъ наслали слама, надъ сламата прѣстъ. Прѣдняята часть на покривтътъ открита и чрѣзъ отверстнето въ землянката влизатъ коршуми. Нѣкой си донесълъ тукъ една желѣзна соба, при която ний нощъ дохождахме да са грѣемъ, когато вече твърдѣ много ставаше студено. На массата карти, планове и книги. Скобелевъ почти не отпочиваше. Той, въ свободното время отъ турската атака и нашитѣ работи, или чете или пише. Какъ той не прилича на тѣзи воинственни генерали, които обикновенно са устрояватъ въ плѣнъ комфортъ, десять верста далечъ отъ линията на огньтъ, и ако дохождатъ въ своитѣ дивизии, то въ нарочно спокойно время. Прѣдъ землянката, въ по-широкото мѣсто на траншеята, всички ний жбняхме: Скобелевитѣ ординарци, штабнитѣ отъ главната квартира, началникътъ на щабтъ Куропаткинъ, пѣлковникътъ Мелницкий. Днесъ на тази височина седемъ градуса. За мое щастие отстѣпихъ ми една бурка, а то щѣхъ да мръзнѣ. А и въ бурката отъ студъ треперешъ. Солдатитѣ сѣдятъ при огневетѣ и грѣятъ рхцѣтъ си.

— Господа, знаете ли какво? чува са въ тъмнотата чийто гласъ.

— Кой, говори?

— Хайдете, да от' учимъ генералътъ да не рискува съ себе си.

— Какъ ще го от'учимъ?

— Вий сте забѣлѣжили, че той неможе да търпи, ако наредъ съ него въ опаснитѣ пунктове са нареждатъ и други.

Дѣйствително тази черта я има Скобелевъ. Като рискува съ себе си, той всякога са грвижи за безопасността на другитѣ.

— Всякогажъ, като той са спрѣ на банкетътъ или отиде задъ бруствертъ, тутакси и ний съ него вкупомъ.

— Чудесно.

Скобелевъ не са забави да чака. Той са върнѣ отъ тамъ, изъ-задъ бруствертъ, като распоряди секретитѣ наши. Въ тази минута са распали перестрѣлката и генералътъ са спрѣ надъ бруствертъ, тѣкмо противъ неприятелскитѣ огнь. Тутакси наоколо са образува цѣла тѣла; ординарцитѣ, щабнитѣ, офицерството всичко тукъ бѣше.